

РЕШЕНИЕ

№ 173

гр. Варна, 16.08.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ВАРНА, V СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и шести май през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Деян Ив. Денев

Членове: Марин Цв. Атанасов
Петър Митев

при участието на секретаря Родина Б. Петкова
в присъствието на прокурора Ив. К. Б.
като разгледа докладваното от Деян Ив. Денев Въззивно наказателно дело от общ характер № 20223100600322 по описа за 2022 година
намери следното:

Производството е по реда на чл.313 и следващите от НПК.

С присъда на Районен съд –Варна, Наказателно отделение V-ти състав, от 08.02.2022г., постановена по НОХД №4276/2021г.,подсъдимия Т. Н. Ж. ЕГН ***** бил признат за ВИНОВЕН В ТОВА, ЧЕ на...ЗА ВИНОВЕН В ТОВА, ЧЕ на три пъти на 23.05.2020 г., в град Белослав, обл.Варна, в условията на продължавано престъпление, се закарнал на И.Й.И с убийство – веднъж чрез думите „Ще ви еба майката, ще ви очистя“, втори път чрез думите „Мърши, ще ви избия, ей сега ще ви еба майката, отваряйте вратата“ и трети път чрез думите „Отворете ми да ви избия, ще ви пратя два метра под земята, ще ви еба майката“ и тези закарвания би могло да възбудят основателен страх от осъществяването им, с което е осъществил състава на престъпление по чл.144 ал.3вр. ал.1 вр. чл.26 ал.1 от НК, поради което и на основание чл.144 ал.3 вр. ал.1 вр. чл.26 ал.1 вр. чл.54 ал.1 от НК МУ НАЛОЖИЛ наказание ЛИШАВАНЕ ОТСВОБОДА за срок от ДЕВЕТ МЕСЕЦА, изпълнението, на което на основание чл.66ал.1 от НК, да бъде отложено с изпитателен срок от ТРИ ГОДИНИ.

ЗА ВИНОВЕН В ТОВА, ЧЕ на три пъти на 23.05.2020 г. в град Белослав, обл.Варна, в условията на продължавано престъпление, се закарнал на В.И.К. с убийство –веднъж чрез думите „Ще ви убия, майка ви ще еба, какво правите в това легло“, втори път чрез думите “Какво правиш ти в

къщата, за какво я пазите, ще се върна и ще ви избия този път, ако не си тръгнете до 10 минути, ще се върна и наред ще ви изколя“,трети път чрез думите „Мърши, ще ви избия, ей сега ще ви еба майката, отваряйте вратата“ и четвърти път чрез думите „Отворете ми да ви избия, ще ви пратя два метра под земята, ще ви еба майката“ и тези заканвания би могло да възбудят основателен страх от осъществяването им, с което е осъществил състава на престъпление по чл.144 ал.3 вр. чл.1 вр. чл.26 ал.1 от НК, поради което и на основание чл. вр. чл.54ал.1 от НК МУ НАЛОЖИЛ наказание ЛИШАВАНЕ ОТ СВОБОДА за срок от ДЕВЕТ МЕСЕЦА, изпълнението, на което на основание чл.66 ал.1 от НК, да бъде отложено с изпитателен срок от ТРИ ГОДИНИ.

ЗА ВИНОВЕН В ТОВА, ЧЕ на три пъти в периода от 23.05.2020 г. до 27.08.2020г., в град Белослав, обл. Варна, в условията на продължавано престъпление, се заканил на М.П.Т. с убийство – веднъж на 23.05.2020 г. чрез думите „Мърши, ще ви избия, ей сега ще ви еба майката, отваряйте вратата“, втори път на 23.05.2020 г., чрез думите„Отворете ми да ви избия, ще ви пратя два метра под земята, ще ви еба майката“ и трети път на 27.08.2020 г., чрез думите „аз тебе съм те поръчал да те гръмнат, червата ти ще ти ги направя като папийонка на врата ти, ще ти напълня гъза с камъни“ и тези заканвания би могло да възбудят основателен страх от осъществяването им, с което е осъществил състава на престъпление по чл.144 ал.3 вр. ал.1 вр. чл.26 ал.1 от НК,поради което и на основание чл.144 ал.3 вр. ал.1 вр. чл.26 ал.1 вр. чл.54 ал.1 от НК МУ НАЛАГА наказание ЛИШАВАНЕ ОТ СВОБОДА за срок от ЕДНА ГОДИНА, изпълнението, на което на основание чл.66 ал.1 от НК, да бъде отложено с изпитателен срок от ТРИ ГОДИНИ.

На осн. чл.23, ал.1 от НК НАЛАГА на подс. Т. Н. Ж. да изтърпи най-тежкото от така определените наказания, а именно наказанието ЛИШАВАНЕ ОТ СВОБОДА за срок от ЕДНА ГОДИНА, изпълнението, на което на основание чл.66 ал.1 от НК, да бъде отложено с изпитателен срок от ТРИ ГОДИНИ.

Въззивното производство е образувано по жалба,депозирана от защитника на подсъдимия Т. Н. Ж. –адв. Г.К. от ВАК срещу присъда № 27 от 08.02.2022 г.,постановена по НОХД № 4276/2021г по описа на Варненски районен съд.

В законно установеният срок е депозирано допълнение към въззивна жалба с правно основание чл.318 ,ал.6вр,ал.3 вр,ал.1,чл.336,ал.1,т.3,чл.355,ал.2 и чл.337 ал.1,т.1 от НПК.

Навеждат се доводи за незаконосъобразност и неправилност на постановената присъда ,с допуснати нарушения на принципите на чл.7,чл.13 и чл.14 от НПК, поради което се предлага алтернативно : да бъде отменена присъдата и постановена оправдателна или делото да се върне за ново разглеждане на друг състав поради допуснати процесуални нарушения ,ограничаващи правото на защита, в противен случай –да бъде изменена първоинстанционната присъда с приложение на чл.55 ал.1 ,т.2 от НК,като бъде заменено наложеното наказание“Лишаване от свобода „ с наказание

“Пробация“ в минимален размер.

В съдебно заседание пред настоящата инстанция, прокурор от Окръжна прокуратура-Варна, моли да бъде оставена въззивната жалба без уважение, като не сочи и нови доказателства.

Защитника на подсъдимия - адв. К. поддържа въззивната жалба, няма искания за нови доказателства.

Варненски окръжен съд, след като обсъди доводите, релевиращи във въззивната жалба, взе предвид становищата на страните, изложени в съдебно заседание пред настоящата инстанция, доказателствата по делото, служебно провери изцяло правилността на атакувания съдебен акт - съгласно изискванията на чл. 314, ал. 1 от НПК, намери следното:

Въззивната жалба е подадена в срока по чл. 319 от НПК, същата се явява *допустима*, но разгледана по същество *неоснователна* по следните съображения:

Събирайки, проверявайки и анализирайки относимите към производството доказателства, първоинстанционният съдебен състав е установил фактическа обстановка, която въззивният съд приема за обоснована и напълно изяснена.

Това становище прави преповтарянето на коректно описаната фактология ненужно.

Неоснователно е оплакването срещу противоречието на наличните и включени в предмета на доказване обстоятелства с направените от съда изводи в тази насока.

Той е изпълнил задължението си да изясни всички факти по реда и със средствата, предвидени в процесуалния наказателен закон и да мотивира становището си относно приетите доказателствени материали. Така описаната фактическа обстановка е установена по безспорен и категоричен начин.

Анализираните от първата инстанция свидетелски показания разкриват фактически обстоятелства, които разгледани в съвкупност с останалите събрани по делото обем от доказателства, допринасят за изясняване на обективната истина в нейната цялост.

Въззивният съд не констатира различия между дадените свидетелски показания. Те изясняват фактическата обстановка досежно събитията преди, по време и след на извършването на деянията. От тях се установяват отделните елементи от състава на престъпленията – времето на тяхното осъществяване, мястото, начина по който са извършени и авторството им.

Въз основа на установеното по-горе от фактическа страна, настоящият състав на въззивния съд не достигна до правни изводи, различни от тези на първоинстанционния съд.

Съгласно трайната съдебна практика, за съставомерността на престъплението по чл. 144, ал. 3 от НК не е необходимо лицето действително да се е уплашило, а само да съществува основание, че закана би могла да се осъществи. В конкретния случай заканите за убийство са били извършени

чрез думи и действия на подсъдимия. Нападението с метална тръба спрямо пострадалия насочено към различни части на тялото, отправените реплики и най-вече тяхното съдържание и описваните от подсъдимия способности за извършване на убийство, налагат извод, че обективизираното поведение на подс. Т.Ж. е сочело, че заканата може да се осъществи. Конкретните думи на подсъдимия са изречени в присъствието на пострадалите лица, възприети от тях и са дословно възпроизведени в показанията им като свидетели.

В унисон със съдебната практика е първоинстанционното становище, че когато са заплашени с убийство две или повече лица, подсъдимият отговаря за всяко едно деяние за престъпление по чл.144, ал.3 от НК. В тази връзка правилно престъплението е квалифицирано с отделни обвинения за извършеното от подсъдимия спрямо всяко от пострадалите лица. Отделните деяния по отношение личността на всеки един от пострадалите законосъобразно са приети за продължавани престъпления, тъй като са извършени през непродължителен период от време, при сходна обстановка и однородност на вината, поради което последващите се явяват продължение на предходното.

Всички опити за нанасяне на удари на пострадалия К., а и отправените след това към него и пострадалите Т. и И. вербални закани с убийство говорят за целенасочено поведение, чиито волеви характеристики определят престъпленията като извършени с пряк умисъл по смисъла на закона.

Многократно ВКС е указвал, че за субективната страна на деянието се съди по конкретно обективизираното поведение на извършителя. В настоящия случай влизането в чужд имот чрез използване на технически средства в ранните часове на денонощието /около 3:50 часа/,нанесените удари чрез средството на нападението –метална тръба и отправените след това закани с убийство съдът намира, че установяват пряко намерение на подсъдимия да възбуди основателен страх у всеки от пострадалите, че отправените закани биха могли да бъдат осъществени. Подсъдимият е имал последователно поведение, от което е видно, че същите са възприети от пострадалите лица като действителна заплаха за живота им.

Не намират опора, нито в материалите по делото, нито в закона, възраженията на защитата, че думите и действията на подсъдимия са носели само импулсивен заряд и не са целели предизвикване на страх от осъществяване на заканата.

Напротив, упоритостта му да наложи волята си със закани за лишаване от живот на пострадалите заради неотговарящо на желанията му поведение, нанасянето на побой и отправянето за закани за убийство на спящи хора, останалите му действия, включително и хващането на св. И. за шията и използваните изрази „Ще Ви еба майката, ще ви изчистя“, „Мърши, ще ви избия, ей сега ще ви еба майката, отваряйте вратата“, „Отворете ми да ви избия, ще ви пратя два метра под земята, ще ви еба майката“, водят до категоричен извод, че заканите на подсъдимия са били възприети от пострадалите като реални и не само че са били в състояние, а са възбудили

основателен страх за осъществяването им.

Горното, съотнесено към възприетата от първоинстанционният съд фактология, води до категоричния извод, че подсъдимият е осъществил състави на престъплението по възведените му обвинения. Възраженията на защитата, че деянията на подсъдимия обективно не могат да бъдат приети за престъпление по чл. 144 ал. 3 пр. 1 от НК, не могат да се приемат.

Характерът на охраняваните обществени отношения и фактите, значими за конкретната обществена опасност, която престъплението осъществява, пречат да се приеме, че то е с приписваният му непрестъпен формализъм. Заканата, осъществена не само вербално а и с действия, е била насочена към конкретни лица, породила е основателен страх за осъществяването ѝ и престъпната цел не може да бъде подмината без наказателно правно санкциониране. Отделен е въпросът, че дейността му е субсумирана единствено под обсъжданата материално правна норма, при безспорни данни, както за нарушаване неприкосновеност на жилище нощем и чрез използване на техническо средство, така и за хулиганство.

Към първоинстанционния съд е отправен упрек, че при безспорни данни за пияното състояние на подсъдимия не е изследвал въпроса за неговата вменяемост. Упрекът не е основателен.

На първо място, безспорни данни за конкретното пияно състояние на подсъдимия по време на деянието няма. За това може да се предполага по неговите думи, които са безспорна защитна теза в опит за омаловажаване на извършеното и от показанията на свидетелите, че е бил пиян. По делото няма данни, че подсъдимият страда от алкохолна болест, поради което и съмнение относно вменяемостта, като задължително условие за назначаване на експертиза е нямало.

Данните по делото сочат, че по време на деянията подсъдимият се е намирал в състояние на обикновено алкохолно опиване, което е снижило морално волевите му задръжки, без да му отнема възможността да разбира смисъла или значението на извършеното или да ръководи постъпките си.

Подсъдимият е съзнавал смисъла на думите и действията си, придаваното им значение, насочеността им към пострадалите, както и начина по който ще бъдат възприети. Осмислял е общественоопасния характер на действията си и е желал, като последица от деянията, заканата да се възприеме от тях и да породи основателен страх за осъществяването ѝ.

Ако упрек към районния съд може да бъде отправян, то това е заради недооценяване на отегчаващото отговорността обстоятелство, което в настоящия случай пияното състояние е представлявало. Видно е от материалите по делото, че подсъдимият е бил осъждан на два пъти за деяния свързани с употребата на алкохол. Завишената обществена опасност която личността му е продължавала да представлява, броя и конкретната обществена опасност на включените в трите продължавани престъпления престъпни деяния, а и опасността от невключените, не е аргументирала такова либерално санкциониране,

Липсата на протест обаче пречи на въззивната инстанция да прояви

собственото си разбиране за справедливост.

Ето защо, като счете, че не са налице нито основания, нито условия за изменение на атакуваната присъда, въззивният състав намери, че тя следва да се потвърди, поради което и на основание чл.338 от НПК

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА изцяло присъда № 27 от 08.02.2022 година постановена по НОХД № 4276/2021 година на Районен съд гр. Варна

Решението е окончателно и да бъде съобщено на страните .

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____